

عنوان مقاله:

بررسی و تقدیم ادله‌ی قرآنی عبدالکریم سروش در باب کثیرت گرایی دینی و تنکیر صراط مستقیم با تأکید بر آراء علامه طباطبائی

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی شیوه پژوهی مطالعات قرآنی، دوره ۲، شماره ۱ (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده‌گان:

ابوالفضل صادقی - دانشجوی دکتری رشته تفسیر تطبیقی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

محمد علی رضایی اصفهانی - استاد گروه علوم قرآن و حدیث جامعه المصطفی العالمیه قم

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعات کلامی که همواره مورد توجه قرآن پژوهان مسلمان بوده و در سال‌های اخیر، به طور ویژه مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است، پلورالیسم یا همان کثیرت گرایی دینی است. برخی از نوادرشان معاصر همانند عبدالکریم سروش با استناد به برخی از آیات قرآن کریم که در آن‌ها، صراط مستقیم به صورت نکره ذکر گردیده است، آن را دلیل بر تعدد صراط مستقیم پنداشته و ادعای کثیرت گرایی دینی نموده‌اند. از جمله آیاتی که بدان استناد جسته‌اند، عبارتند از: «انک علی صراط مستقیم» (زخرف: ۴۳)؛ «علی صراط مستقیم» (بس: ۴)؛ «و یهیدیک صراطاً مستقیماً» (فتح: ۲)؛ «و هدایه الی صراط مستقیم» (تحل: ۱۲۱) که در سه آیه‌ی نخست، هدایت بر صراط مستقیم، مرتبط با پیامبر اکرم (ص) و در آیه‌ی چهارم، مرتبط با حضرت ابراهیم (ع) می‌باشد. رهیافت مقاله‌ی حاضر، با روش توصیفی- تحلیلی و با بهره‌گیری از آراء مفسران و اندیشمندان قرآنی به ویژه علامه طباطبائی، آیات یاد شده را دلیل بر تفخیم، مبالغه و تعظیم صراط مستقیم دانسته و استناد این آیات، بر پلورالیسم دینی را مردود نموده و یگانه راه سعادت و آین حق را دین میین اسلام دانسته که صراط مستقیم در انحصار آن است.

كلمات کلیدی:

کثیرت گرایی دینی، علامه طباطبائی، عبدالکریم سروش، تنکیر صراط مستقیم، مدعای قرآنی

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265162>

